

ΕΤΟΣ 65ον

17 Δεκεμβρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 51 (3368)

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΠΑΛΑΙΟ ΑΝΘΡΩΠΟ

Μας παροτρύνει ο Παῦλος, ἀδελφοί, στή σημερινή περικοπή ἀπό τήν ἐπιστολή πρὸς τοὺς Κολλοσσαεῖς νά ἀπεκδυθοῦμε, δηλαδή νά «ξεντυθοῦμε» τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο καί νά «ένδυθοῦμε» τὸν νέο, τὸν μετανοημένο καί χαριτωμένο. Μιλάει γιὰ τή ζωοποιὸ νέκρωση γιὰ τήν ὁποία πρέπει νά ἀγωνίζεται ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος, ὅταν προσπαθοῦν νά τὸν παρασύρουν οἱ ὑποβολές τῶν παθῶν καί τῶν δαιμόνων.

Οἱ διάφορες εἰδωλοπατρίες μας

Τὸν πλεονέκτη εἰδικότερα ὀνομάζει εἰδωλοπάτρη ὁ Ἄποστολος. Ὅμως κάθε πάθος, σάν αὐτὰ πού μνημονεύει ἡ περικοπή, ὅπως ἡ πορνεία, ἡ ἀκαθαρσία, ἡ ὀργή, ὁ θυμὸς, ἡ βλασφημία, ἡ αἰσχρολογία κ.λπ., δέν παύει νά εἶναι μιά μορφή εἰδωλοπατρίας πού προσπαθεῖ νά ἐπιβάλλει τὸ καθεστῶς τῆς στὸν ἀγωνιζόμενο χριστιανό, ἀπομακρύνοντάς τον ἀπὸ τὸν Χριστό. Τὸ ἂν θά ἐπιτύχει ἢ ὄχι, ἐξαρτᾶται ὄχι τόσο ἀπὸ τὰ «δικαιώματα» πού ἔδωσε αὐτὸς στήν προηγούμενη ζωὴ του καί τὸν χρόνο πού σπατάλησε, ὅσο ἀπὸ τὴ θέρη μὲ τὴν ὁποία μετανόησε καί μετανοεῖ συνεχῶς. Ἡ μετάνοια μεταφράζεται καί σέ μιά συνεχὴ ἀντιπαλότητα, ἐνάντια διάθεση τοῦ πιστοῦ πρὸς τίς συνεχεῖς καί κάποτε καταγιστικές προτάσεις τῶν παθῶν καί ἐπιθυμιῶν του.

Ἡ θεία Χάρη ἀπὸ τὴν ἄλλη παρακολουθεῖ, ὄχι τόσο τὸ εἶδος τοῦ πάθους καί τῆς ἐπιθυμίας πού ἀναδύονται συνεχῶς μέσα στὸν πιστό, ὅσο τὴν ἐχθρική διάθεση καί ἀπόφαση τοῦ πιστοῦ νά μὴ συγκατατεθεῖ καθόλου στὶς ἀμαρτωλές προτάσεις τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου, καί βάσει αὐτῆς τῆς διάθεσης κανονίζει τὴν ἐκβαση τοῦ πειρασμοῦ, πού συνήθως εἶναι νικηφόρα. Χρειάζεται λοιπόν, σὺν τῷ χρόνῳ, μετὰ ἀπὸ μεγάλες μάχες, νά συντριβοῦν τὰ εἰδωλα τῶν παθῶν καί νά ἀποτεφρωθοῦν μέσα στὸ πῦρ τῆς συνεχοῦς προσευχῆς οἱ ἐμπαθεῖς λογι-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Κολ. γ' 4-11)

Ἡ νέκρωση τῶν παθῶν

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἣ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔστι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πασι Χριστός.

σμοί, ἔτσι πού στό τέλος ὁ βασιλέας Χριστός νά ἐνθρονιστεῖ στήν καρδιά τοῦ μετανοημένου πιστοῦ, τοῦ καινούργιου ἀνθρώπου.

Ὁ πόλεμος ἀπό τό παρελθόν

Κάνει λόγο ὁ Ἀπόστολος γιά τίς ἀμαρτωλές συνθήεις τοῦ παρελθόντος καί τόν ἀντίστοιχο τρόπο ζωῆς τῶν πιστῶν Κολιουσιασῶν, ὑπογραμμίζοντάς τους ὅτι κατὰ τή μεταστροφή τους, μετά τήν κατήχηση, τή βάπτισα καί τή συμμετοχή τους στήν κλήση τοῦ ἄρτου, πρέπει νά προσέχουν.

Ναί μέν ἡ μετάνοια δημιουργεῖ στόν πιστό ἕνα νοερό πέτασμα πού τόν χωρίζει, ὡσάν μέ διαζύγιο τῆς ὄλης του ὑπαρξης ἀπό τό παρελθόν, ὅμως ἔχει ὑπόψη του, τό ἴδιον ἀλλήλωσε ἀργότερα καί οἱ Πατέρες, ὅτι τὰ πάθη καί οἱ ἐμπαθεῖς ἠογισμοί καί οἱ συνθήεις εἶναι «φιλιεπίστροφα», πού σημαίνει ὅτι ἐπιστρέφουν, καί μάλιστα δυνατότερα, ὅταν ὁ πιστός ἀμελήσει καί δέν προσέξει. Μιά στιγμή ἀπροσεξίας ἀρκεῖ γιά νά περιέλθει ἡ ψυχὴ σέ μεγάλο κίνδυνο, ἴσως καί νά πέσει. Ἐπειδή ὅμως μιλάει σέ ἀνθρώπους στούς ὁποίους ὁ Χριστός ἔχει φανερωθεῖ, δηλαδή φαίνεται ἡ ἀντίληψή Του στή ζωὴ τους καί στεγάζονται μέσα στό παραμυθητικό φῶς Του, ὅπου αὐτοί «συνδοξάζονται», ἔχουν νόημα αὐτές οἱ ἐντολές του.

Στόν μετανοημένο ἀπό τό παρελθόν του, πού ζεῖ ἐκκλησιαστικά, πού καλεῖ σέ βοήθεια συνεχῶς τόν Χριστό, ἡ προσευχή του, θρηνητική καί ἱκετευτική, προξενεῖ συγκλονισμούς καί σεισμό στή γῆ τῆς καρδίας του, τέτοιον πού δέν μένει τίποτε ὀρθιο καί ὅλα τὰ εἰδῶλα, ὅπως προσκολληήσεις, ἐμπάθειες καί ἐφάρμαρτες συνθήεις, πέφτουν, συντρίβονται. Διαπερνῶνται ἀπό τό πῦρ τῆς προσευχῆς, μέχρις ὅτου ἀπομείνουν τὰ νεκρά τους κατάλοιπα, σάν ψιλές ἀπαθεῖς μνημες γιά νά μὴν ὑπάρχει κίνδυνος παλινοδρόμησης.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστός, πού εἶναι ἡ ζωὴ μας, φανερωθῆ, τότε καί σεῖς θά φανερωθῆτε μαζί του δοξασμένοι. Νεκρώσατε λοιπόν ὁ,τι γήϊνον εἶναι μέσα σας, δηλαδή τὴν πορνείαν, τὴν ἀκαθαρσίαν, τὸ πάθος, τὴν κακὴν ἐπιθυμίαν καί τὴν πλεονεξίαν, ἡ ὁποία εἶναι εἰδωλολατρία, ἔνεκα τῶν ὁποίων ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπάνω εἰς τοὺς ἀπειθεῖς ἄνθρωπος. Αὐτὰ ἀκολουθοῦσατε καί σεῖς κάποτε, ὅταν ἐξοῦσατε αὐτὴν τὴν ζωὴν. Ἀλλὰ τώρα ἀποβάλατε καί σεῖς ὅλα αὐτά, τὴν ὀργὴν, τὸν θυμὸν, τὴν κακίαν, τὴν δυσφήμισιν, τὴν αἰσχρολογία τῶν στόματος. Μὴ λέτε ψέμματα ὁ ἓνας εἰς τὸν ἄλλον, ἀφοῦ ἔχετε ἀποβάσει τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον μετὰ τὰς πράξεις του, καί ἔχετε ἐνδυθῆ τὸν νέον, ὁ ὁποῖος ἀνανεοῦται εἰς ἐπίγνωσιν κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Δημιουργοῦ του. Τώρα δὲν ὑπάρχει πλέον Ἑλλήν καί Ἰουδαῖος, περιτμημένος καί ἀπερίτμητος, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ἐλευθερός, ἀλλὰ ὁ Χριστός εἶναι τὰ πάντα καί εἰς πάντας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ὁ Χριστός εἶναι γιὰ ὄλους

Συνεχίζοντας ὁ Παῦλος, δείχνει μέσα ἀπὸ τὸ κήρυγμά του τὴν οἰκουμενικότητα τοῦ Χριστοῦ: Ἀπευθύνεται σὲ ὄλους, διδάσκει, θαυματοουργεῖ, σταυρώνεται, μπαίνει στὸν τάφο, ἀνασταίνεται, ἀναλαμβάνεται καί στέλνει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα στὴν Ἐκκλησίαν Του, μετὰ σκοπὸ ὄλοι νὰ τὸ λάβουν καί νὰ σωθοῦν. Ὁ Χριστός δὲν κάνει διακρίσεις, βλέπει ἐντὸς μας. Διακρίσεις κάνουμε ἐμεῖς οἱ κατακερματισμένοι καί ἐμπαθεῖς, μάλιστα κάποιες φορές ἡ «ἐτυμγορία» μας φθάνει μέχρι σημείου νὰ ἴεμε ποιοὶ σώζονται καί ποιοὶ ὄχι, ὑποκαθιστώντας τὸν Χριστὸ μας ἐπὶ γῆς, στὸν Ὅποιο ὡστόσο ὁ Πατέρας ἔχει ἤδη ἀναθέσει κάθε κρίση (Ἰωάν. 5,22). Γιὰ νὰ σκεφθοῦμε λίγο ὅταν ἐκφέρομε τέτοιου εἶδους κρίσεις, ἀντὶ Χριστοῦ, ποιά λέξη μᾶς ταιριάζει καί μᾶς χαρακτηρίζει, ἀλίμονο!

Οἱ Ἅγιοι, ἀντίθετα, θεωροῦσαν τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς τελευταίους πάνω στὴ γῆ καί ὄλους τοὺς ἄλλους καλλίτερους· τὸ πίστευαν αὐτό, γι' αὐτό καί τοὺς καταύγαζε ἡ θεία Χάρη. Ἦ Ἀπὸ τῆς ἑνὸς ἀρχαῖος Ἅγιος, ὁ ἀββᾶς Ἰωάννης ἀπὸ τὴν πολὺπαθὴν Συρία, πού ἦταν μαζί μετὰ τὸν ἀββᾶ Βαρσανούφιο μᾶς ἴεει ὅτι αἰρετικὸς εἶναι ἐκεῖνος πού ἀμαρτάνει καί κάνει τὸ δικό του. Δηλαδή ἐκπίπτει διότι προτιμᾶει –αἴρεση σημαίνει προτίμηση– τὸν δικό του λόγισμὸ, πού καταλήγει πολλὰς φορές σὲ πράξη, ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ποῦ μένει λοιπὸν ὡς γιὰ νὰ βροῦν καταφυγὴ οἱ εἰδωλικὲς φαντασιώσεις μας, ὡς σωστῶν δῆθεν ὀρθόδοξων χριστιανῶν, ὅταν οἱ Ἅγιοι μᾶς προσγειώνουν μετὰ τὸν τρόπο τους, πού εἶναι, ὄχι μόνον Ὄρθο-δοξία, ἀλλὰ καί Ὄρθο-πραξία;

Ὁ ἅγιος Νεκτᾶριος ὀνόμαζε τοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς «πληγωμένη χριστιανοσύνη», τοὺς δὲ Διαμαρτυρομένους παρομοίαζε μετὰ τοὺς Κατηχομένους τῆς

17 Δεκεμβρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ
«Τῶν ἁγίων προπατόρων». Δανιὴλ τοῦ προφῆτου (560 π.Χ.)
καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγίνης
τοῦ θαυματουργοῦ († 1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.
Ἦχος: γ΄ – Ἑωθινόν: ΣΤ΄ – Ἀπόστ.: Κολ. γ΄ 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ΄ 16-24, Μαθ. κβ΄ 14.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Δεκεμβρίου, πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. α΄ 1-25.

πρώτης Ἐκκλησίας! Ἦταν, ὅπως καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, πολὺ ἐπεικέστερος ἀπὸ ἐμᾶς, μοιλονότι εἶχε μελετήσει τὴν πίστη ἀσφαλῶς καλύτερα. Διέκρινε ποιόν, πέρα ἀπὸ τὴ σωστὴ πίστη, ἓνα πρωτεῖο διακονίας καὶ ὄχι ἐξουσίας στοὺς ὀρθοδόξους. Πρόσχωμεν, ἀδελφοί μου, μήπως «λήθος πήραμε τὴ ζωὴ μας» κατὰ τὸν νομπελίστα ποιητὴ καὶ χρειάζεται ν' ἀλλήλαξουμε ζωὴ, μέσα ἀπὸ μετάνοια καὶ ταπείνωση, τὴν ὁποία δέν ἔχει ὁ πρῶτος αἰρετικός, ὁ διάβολος.

Ἄρχιμ. Ἐ.Τ.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ 2018

Τὰ **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τὶς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2018.

Ἡ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ** περιέχει τὸ ἑορτολόγιο καὶ ἐπίκαιρα μηνύματα.

Ἡ **ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ** (ἡμερολόγιο τσέπης) περιέχει συνοπτικὸ καὶ ἀναλυτικὸ ἑορτολόγιο.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr